

Nu er målsætningen om CO₂-udslippet jo ikke vokset op i Erhvervsministeriets have, og det har vi jo været igennem hundrede gange her i salen. Den målsætning blev fastlagt – hr. Svend Erik Hovmand smiler allerede, fordi han ved, hvad jeg vil sige – af den tidligere regering. Den har vi kylet i hovedet på hinanden mange gange, og så må man jo så gøre et eller andet ved det.

Hr. Svend Erik Hovmand spørger: Jamen kan hr. Bjørn Elmquist virkelig forsvare alt det bureaukrati, alle de administrative byrder, der nu er kommet ud af de grønne afgifter, sådan som de er indrettet? Og her må den anden del af mit svar altså blive: Ja, jeg er jo nok den, der i virkeligheden skal have tævene for de administrative byrder; jeg vil næsten sige, at hr. Bjørn Elmquist er frikendt.

Hvad var det, der skete? Jo, det første udspil fra embedsmandsgruppen gik ud på, at man smed en afgift ud over alt og alle, uanset hvad man brugte energien til – uanset om det var til rumopvarmning eller produktion eller et stål-valseværk eller et kontorlandskab. Det ville efter Erhvervsministeriets og min opfattelse få nogle meget voldsomme konsekvenser for energitunge virksomheder, og derfor nåede vi efterhånden til enighed i regeringen om en differencieret afgift. Det gjorde ikke det hele mindre bureaukratisk, det må vi indrømme. Ideen om, at man kunne indgå aftaler med virksomhederne i stedet for bare at pålægge dem den høje afgift, var heller ikke den oprindelige. Også det har vi arbejdet meget for i Erhvervsministeriet og i Dansk Industri, men det er heller ikke noget, der gør det hele mindre bureaukratisk, må vi erkende.

Så jeg må sige, at jeg er en af dem, man virkelig må laste for, at denne ordning blev mere bureaukratisk, end den kunne have været. Til gengæld har Erhvervsministeriets analyser vist, at vi totalt set undgik at belaste den danske konkurrenceevne med de grønne afgifter, og det var målet for mig og for Erhvervsministeriet og for vel nok alle. Vi skulle jo ikke lukke danske virksomheder på grund af grønne afgifter.

Derfor blev det mere bøvl administrativt, end det kunne have været, men til gengæld vil jeg vove at påstå – men det skal stå for min egen regning – at vi fik reddet et par tusinde arbejdspladser eller fem på den konto. Det må jeg altså påtage mig ansvaret for, så paradoksalt det end lyder, når jeg nu selv står og taler så meget om de administrative byrder. Men der er flere hen-

syn i ethvert samfund, og det er der også i denne sag. Miljøhensynet går sammen med erhvervspolitiske hensyn, og så må man en gang imellem tjene ind på gyngerne, hvad man har mistet på karrusellen.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg føler, at jeg er nødt til at tage ordet efter hr. Frank Aaens salve heroppefra. Hr. Frank Aaen fik med al tydelighed demonstreret, at han i hvert fald stadig kan sin lektie fra de gamle kommunistiske lærebøger. For Enhedslisten står det stadig helt klart, at erhvervslivet er lig med profit og intet andet, og det fik vi demonstreret nu.

For os er erhvervslivet ikke et spørgsmål om profit. For os er erhvervslivet forudsætningen for vores velfærd, forudsætningen for job og for størst mulig velfærd for den danske befolkning. Og forudsætningen for at sikre velfærden i fremtiden er ikke mindst, at vores erhvervsliv både nu og i fremtiden har de bedst mulige vilkår i forhold til det erhvervsliv, der ligger rundt om os. Det er udgangspunktet for os i hele denne sag.

Problemet med den internationale konkurrenceevne – som hr. Frank Aaen her fik petitesegjort eller minimeret til at være et spørgsmål om profit, hvilket det i virkeligheden ikke har spor at gøre med – står med al ønskelig tydelighed også i regeringens egen erhvervsreddegørelse fra oktober. Ikke i novemberudgaven, men i oktoberudgaven står det helt klart, at fra det år, hvor Nyrupregeringen trådte til, er det gået nedad med dansk erhvervslivs konkurrenceevne, og eftersom vi mener, at erhvervslivet er det, der er med til at sikre os den velfærd og de positive goder, vi alle sammen nyder godt af, og at det også er erhvervslivet, der skal sikre det i fremtiden – for hvem i alverden skulle ellers – så tager vi dette her meget alvorligt og meget seriøst og vil også forsøge at påvirke regeringen til at tage det alvorligt.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg har tre bemærkninger:

Først til hr. Frank Aaen, som er meget optaget af, hvor meget erhvervslivet tjener netop nu eller tjente i går eller vil tjene til næste år: Om den problemstilling vil jeg sige én ting til hr. Frank Aaen: Jeg håber ikke, at det er forbigået